

У цьому числі «Філософської думки» вміщено матеріал семінару «Лабораторії наукового перекладу», присвяченого українському перекладу твору Імануеля Канта «Критика сили судження». Переклад представив перекладач твору Віталій Терлецький. Модерував семінар Вахтанг Кебуладзе. Експертами були Анатолій Єрмоленко та Ігор Бурковський. Семінар відбувся 4 жовтня 2018 року в бібліотеці Гете-Інституту в Києві за підтримки Міжнародного фонду «Відродження».

ДО ТРЕТЬОЇ «КРИТИКИ» КАНТА

Віталій Терлецький: Хоча Кантову «Критику сили судження» (Kritik der Urteilskraft) традиційно залічують до корпусу «головних» критичних творів філософа, однак доводиться констатувати той факт, що порівняно з двома попередніми «Критиками» вона ще й досі залишається на маргінесі досліджень його творчості. Значною мірою це зумовлено, здається, такими змістовими складовими цієї праці, як естетика й телеологія. Втім, за ближчого розгляду її тематичний спектр виявляється набагато ширшим, включаючи, зокрема, філософію культури і навіть теологію. Найвагоміше те, що сам Кант розглядав її як завершення своєї «критичної справи», отже, планував і розробляв її у питоми систематичній перспективі, що неминуче тягнуло за собою певну ревізію вже сформованих засад трансцендентальної філософії. Оскільки змістова характеристика твору виходить за межі термінологічного семінару, доцільно зосередитися лише на низці понять і термінів третьої «Критики», переклади яких або залишаються досі неусталеними у вітчизняній традиції, або потребують деякого перегляду в контексті Кантової думки.

Насамперед переклад поняття «сила судження» (die Urteilskraft), що фігурує вже у заголовку твору, може викликати певні питання чи навіть непорозуміння. Не без впливу російськомовної традиції його здебільшого відтворюють як «здатність су-